

Un Tomb

Masquefa - Juny

GOIGS EN LLOANÇA DE SANT PERE

La parròquia de Sant Pere, apareix per primera vegada en un document conservat en el cartulari de Sant Cugat, referent a una confirmació de bens d'aquest monestir feta pel Papa Silvestre II el desembre de 1002. Figura a l'inventari el castell de Masquefa i l'església de Sant Pere "...ibídem fundada" que vol dir "aquí mateix fundada" això ens donaria a entendre que l'església estava dins els murs del castell. L'església romànica de Sant Pere i la Santa Creu, antiga parròquia de Masquefa, es conserva avui dia i la seva construcció definitiva data entre finals del SXII i el SXIII coincidint la seva finalització amb la transició del romànic al gòtic a Catalunya i amb el regnat de Jaume I "el conqueridor"(1213-1276) ja que l'esmentat rei, l'any 1234 va confirmar com a possessió del monestir de Sant Cugat del Vallès el castell de Masquefa i la seva parròquia.

Així doncs Sant Pere com en nombroses localitats de Catalunya es converteix des de el segle XI, en el patró dels habitants de Masquefa, els patrons i patrones dels pobles tenien i encara tenen una simbologia molt important, la religió davant la manca d'ideologies polítiques era el factor cohesionador de la societat medieval, en nom del patró es pregava, es mobilitzava a la població i s'empenyia a l'acció.

La identificació dels pobles amb els seus patrons era total, un exemple paradigmàtic es la bandera que portava Rafael de Casanoves quan va ser ferit en el setge a Barcelona per part de les tropes de Felip V, l'ensinya no era una senyera ni tampoc el polèmic escut de Barcelona sinó un imatge de Santa Eulàlia, patrona de Barcelona fins a la ocupació felipista. Després i com una nova mostra de control ideològic i d'humiliació moral es va canviar a Santa Eulàlia per la Mercè ja que l'ordre dels mercedaris es van fer càrrec de la ciutat durant la ocupació, per això Barcelona ara te dues patrones.

Així mica en mica es van introduir patrons castellans en els pobles de Catalunya, un altre cas per exemple es el de Sant Isidre (Patró de Madrid), que es converteix en el patró dels pagesos masquefins.

El cas de Sant Pere es manté com a patró de Masquefa fins avui que comparteix patronat amb Sant Isidre i Santa Magdalena.

Anteriorment i fins el segle XIX, el dia festiu de Masquefa per celebrar la seva Festa Major era el dia de 29 de juny, festivitat de Sant Pere, però com a poble pagès, el mes de juny hi havia molta feina a fer i la festa no era mai completa. S'havia de treballar molt al dia següent, per aquest motiu els masquefins varen decidir celebrar la seva Festa Major per Santa Magdalena el dia 22 de juliol quan la feina al camp no era tant intensa. Malgrat tot Sant Pere es va mantenir present i el 29 de maig de 1932 apareixia publicat el " Goigs en lloança de Sant Pere", amb lletra de Jaume Torras i Llopart i amb música de Mossèn Ricard Serrajordia. En aquest Tomb del mes de juny us reproduïm com a document històric íntegrament tot el seu text: